

○ คำพิพากษา

(ต. ๑๘)

คดีหมายเลขดำที่ บ. ๓๖/๒๕๖๔
คดีหมายเลขแดงที่ ๓๒๖ / ๒๕๖๖

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองพิษณุโลก

วันที่ ๒๕ เดือน พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๖๖

ระหว่าง นายยนต์ นิลเกษม

ผู้ฟ้องคดี

องค์การบริหารส่วนตำบลโป่งน้ำร้อน

ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับความรับผิดอย่างอื่นของหน่วยงานทางปกครองอันเกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมาย

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า เดิมผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งเจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยชำนาญงาน สังกัดของผู้ถูกฟ้องคดี ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้ผ่านการสรรหาเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งสายงานบริหาร และได้รับคำสั่งให้โอนย้ายไปดำรงตำแหน่งหัวหน้าฝ่ายบริหารงานทั่วไป (นักบริหารงานทั่วไป) ระดับต้น สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลโกสัมพี อำเภอกอสัมพีนคร จังหวัดกำแพงเพชร ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลโกสัมพี ที่ ๔๒๖/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๓ ต่อมา นายกององค์การบริหารส่วนตำบลโป่งน้ำร้อนได้มีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลโป่งน้ำร้อน ที่ ๗๐๓/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๖๓ ให้ผู้ฟ้องคดีได้รับเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ เป็นเงินจำนวน ๒๒,๑๓๓.๒๕ บาท หลังจากนั้น นายกององค์การบริหารส่วนตำบลโป่งน้ำร้อนได้มีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลโป่งน้ำร้อน ที่ ๑๖/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๖๔ ให้ยกเลิกคำสั่งให้พนักงานส่วนตำบล ลูกจ้าง พนักงานจ้าง ที่ได้รับประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษเฉพาะรายผู้ฟ้องคดี และมีหนังสือ ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ เรียกให้ผู้ฟ้องคดีคืนเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ เป็นเงินจำนวน ๒๒,๑๓๓.๒๕ บาท ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้นำเงินจำนวน

/ดังกล่าว ...

ดังกล่าวคืนแก่ผู้ถูกฟ้องคดีแล้ว พร้อมกับมีหนังสือลงวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ถึงนายองค์การบริหารส่วนตำบลโป่งน้ำร้อนอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีโดยนายองค์การบริหารส่วนตำบลโป่งน้ำร้อนได้มีหนังสือลงวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๖๔ แจ้งผู้ฟ้องคดีว่า ผู้ฟ้องคดีไม่มีคุณสมบัติได้รับเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษตามหนังสือสำนักงาน ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต. ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๐๙.๓/ว๒๗ ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๙ เรื่อง ชักซ้อมแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการกำหนดเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษอันมีลักษณะเป็นเงินรางวัลประจำปี เนื่องจากมิได้ปฏิบัติงานจริงในสังกัดผู้ถูกฟ้องคดีจนถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีได้ปฏิบัติหน้าที่ในสังกัดผู้ถูกฟ้องคดีตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๒ ถึงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๓ ซึ่งขณะที่ปฏิบัติงานได้รับเลื่อนขั้นเงินเดือนครั้งที่ ๑ (๑ เมษายน ๒๕๖๓) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ จำนวน ๐.๕ ขั้น ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลโป่งน้ำร้อน ที่ ๕๖๓/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๓ ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้โอนไปดำรงตำแหน่งหัวหน้าฝ่ายบริหารงานทั่วไป (นักบริหารงานทั่วไป ระดับต้น) สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลโกสัมพีนี ตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๓ และผู้ฟ้องคดีได้รับคำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนครั้งที่ ๒ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ระหว่างวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๓ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๓ ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลโกสัมพีนี ที่ ๖๕๙/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๖๓ จำนวน ๐.๕ ขั้น การประเมินผลการปฏิบัติงานทั้งปี ๒ ครั้ง รวมเป็นเลื่อนขั้น ๑ ขั้น ผู้ฟ้องคดีจึงเป็นผู้มีสิทธิได้รับเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษดังกล่าวตามข้อ ๑.๒ (๒) (๓) ของประกาศคณะกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบล เรื่อง กำหนดมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการกำหนดเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษอันมีลักษณะเป็นเงินรางวัลประจำปี สำหรับพนักงานส่วนตำบล ลูกจ้าง และพนักงานจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งมีสถานะเป็นกฎ ประกอบกับตามหนังสือสำนักงาน ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต. ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๐๙.๓/ว๒๗ ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๙ แนวทางปฏิบัติของประเด็นหารือที่ ๕ ตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีกล่าวอ้างนั้น หมายความว่า การนับระยะเวลาการปฏิบัติงานจริงในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ขอรับเงินรางวัลประจำปีจนถึงวันที่ ๓๐ กันยายน จะต้องนับระยะเวลาการปฏิบัติงานตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๒ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๓ เมื่อรวมระยะเวลาการปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแล้วจะต้องไม่น้อยกว่า ๘ เดือน และจ่ายเงินดังกล่าวให้เป็นไปตามสัดส่วนระยะเวลาในการปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งแนวทางตามหนังสือฉบับดังกล่าวเป็นแนวทางปฏิบัติที่ขัดต่อข้อ ๑.๒ (๑) (๒) และ (๓) ของประกาศคณะกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบลฉบับข้างต้น ดังนั้น เมื่อผู้ฟ้องคดีได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ รวม ๑ ขั้น ผู้ฟ้องคดีจึงมีสิทธิได้รับเงินดังกล่าวตามสัดส่วนระยะเวลาในการปฏิบัติงานในสังกัดของผู้ถูกฟ้องคดีจำนวน ๙ เดือน ในอัตรา ๐.๙๐ เท่า ของอัตราเงินเดือน วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๓ เมื่อผู้ฟ้องคดีได้รับเงินเดือนเป็นเงินจำนวน ๓๒,๗๙๐ บาท ผู้ฟ้องคดี

/จึงมีสิทธิ ...

จึงมีสิทธิได้รับเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ เป็นเงินจำนวน ๒๒,๑๓๓.๒๕ บาท ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาล

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระเงินเป็นเงินจำนวน ๒๒,๑๓๓.๒๕ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดี
๒. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๒๒,๑๓๓.๒๕ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดีนับแต่วันถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จสิ้น
๓. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระค่าฤชาธรรมเนียมศาลแทนผู้ฟ้องคดี

ผู้ถูกฟ้องคดีให้การว่า มูลคดีนี้สืบเนื่องมาจากคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดกำแพงเพชร (ก.อบต.จังหวัดกำแพงเพชร) ในการประชุมครั้งที่ ๑๒/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๖๓ มีมติเห็นชอบการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติราชการเพื่อกำหนดประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษขององค์การบริหารส่วนตำบล ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีได้รับคะแนนประเมิน ๙๐.๖๐ คะแนน มีสิทธิได้รับเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษไม่เกิน ๑.๑ เท่า ของอัตราเงินเดือนหรือค่าจ้างหรือค่าตอบแทน ต่อมา องค์การบริหารส่วนตำบลโกสัมพีนครได้มีหนังสือลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ ถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลโป่งน้ำร้อน ส่งสำเนาคำสั่งเลื่อนขึ้นเงินเดือนเพื่อพิจารณาการรับเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ เพื่อให้พิจารณาการจ่ายเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ให้แก่ผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีจึงมีคำสั่งที่ ๖๙๓/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๖๓ แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาจ่ายเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษสำหรับพนักงานส่วนตำบล ลูกจ้าง พนักงานจ้างของผู้ถูกฟ้องคดี ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ซึ่งคณะกรรมการดังกล่าวได้พิจารณาในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๖๓ แล้วมีมติเห็นชอบให้พิจารณาจัดสรรเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษให้แก่พนักงานส่วนตำบล พนักงาน ครอบงำการบริหารส่วนตำบล และพนักงานจ้างของผู้ถูกฟ้องคดีประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีคำสั่งที่ ๗๐๓/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๖๓ เรื่อง การให้พนักงานส่วนตำบล ลูกจ้าง พนักงานจ้างได้รับประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ โดยในส่วนของผู้ฟ้องคดีซึ่งได้ย้ายไปดำรงตำแหน่งหัวหน้าฝ่ายบริหารงานทั่วไป สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลโกสัมพีนคร อำเภอโกสัมพีนคร จังหวัดกำแพงเพชร ตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๓ ได้รับเงินรางวัลประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ตามคำสั่งข้างต้นด้วย โดยผู้ฟ้องคดีได้รับเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ เป็นเงินจำนวน ๒๒,๑๓๓.๒๕ บาท ภายหลังจากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีได้ตรวจสอบการจ่ายเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นกรณีพิเศษ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ปรากฏว่า การเบิกจ่ายเงินดังกล่าวเป็นไปไม่ถูกต้องตามระเบียบแบบแผนของทาง

/ราชการ ...

ราชการตามหนังสือสำนักงาน ก.จ. , ก.ท. และ ก.อบต. ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๐๙.๓/ว ๒๗ ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๙ จำนวน ๒ ราย ซึ่งมีผู้ฟ้องคดีเมื่อครั้งดำรงตำแหน่งเจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยชำนาญงาน สำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลโป่งน้ำร้อน มีระยะเวลาการปฏิบัติงานที่ถูกฟ้องคดีระหว่างวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๒ ถึงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๓ รวมเวลา ๙ เดือน และได้โอนไปดำรงตำแหน่งหัวหน้าฝ่ายบริหารงานทั่วไป (นักบริหารงานทั่วไป ระดับต้น) องค์การบริหารส่วนตำบลโกสัมพีนี อำเภอโกสัมพีนคร จังหวัดกำแพงเพชร ตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๓ จึงมีระยะเวลาปฏิบัติงานจริงที่ถูกฟ้องคดีที่ขอรับเงินรางวัลประจำปีไม่ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๓ พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีมีคุณสมบัติไม่ตรงตามเงื่อนไขของผู้มีสิทธิได้รับเงินประโยชน์ตอบแทนอื่น ตามหนังสือสำนักงาน ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต. ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๐๙.๓/ว ๒๗ ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๙ เรื่อง ชักซ้อมแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการกำหนดเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษอันมีลักษณะเป็นเงินรางวัลประจำปี ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีจึงมีคำสั่งที่ ๑๖/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๖๔ เรื่อง ยกเลิกคำสั่งการให้พนักงานส่วนตำบล ลูกจ้าง พนักงานจ้างได้รับประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ (เฉพาะราย) โดยไม่มีชื่อของผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีสิทธิได้รับประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษอีกต่อไป พร้อมกับมีหนังสือแจ้งผู้ฟ้องคดีเพื่อขอเรียกคืนเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษ (เงินรางวัลประจำปี) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ โดยให้คืนเงินจำนวน ๒๒,๑๓๓.๒๕ บาท ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้คืนเงินเต็มจำนวนที่ได้รับไปตามใบเสร็จรับเงิน ลงวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ และผู้ฟ้องคดีได้อุทธรณ์คำสั่งไม่ได้รับเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษ (โบนัส) ต่อนายกองการบริหารส่วนตำบลโป่งน้ำร้อน ผู้ถูกฟ้องคดีพิจารณาอุทธรณ์แล้วไม่เห็นด้วยกับอุทธรณ์ดังกล่าวจึงมีความเห็นให้พิจารณายกอุทธรณ์ จากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๖๔ ถึงประธานกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดกำแพงเพชร ทหารเรือเกี่ยวกับคุณสมบัติการรับเงินประโยชน์ตอบแทนพิเศษของผู้ฟ้องคดีว่า การพิจารณาให้ความเห็นชอบของผู้ถูกฟ้องคดีถูกต้องหรือไม่ ขณะนี้ผู้ถูกฟ้องคดียังไม่ได้รับแจ้งตอบข้อหารือดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีเห็นว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้พิจารณาไม่จ่ายเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษอันมีลักษณะเป็นเงินรางวัลประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ให้ผู้ฟ้องคดีเป็นการพิจารณาไปตามเกณฑ์ เงื่อนไข ตามที่คณะกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบล ซึ่งเป็นองค์การบริหารงานบุคคลของพนักงานส่วนตำบลตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดแล้ว ดังนั้น โดยที่คณะกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบลซึ่งเป็นองค์การบริหารงานบุคคลของพนักงานส่วนตำบลตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้มีประกาศคณะกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบล เรื่อง กำหนดมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการกำหนดเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษอันมีลักษณะเป็นเงินรางวัลประจำปีสำหรับพนักงานส่วนตำบล ลูกจ้าง และพนักงานจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๕๘

/และประกาศ ...

และประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดกำแพงเพชร เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการกำหนดเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษอันมีลักษณะเป็นเงินรางวัลประจำปี สำหรับพนักงานส่วนตำบล ลูกจ้าง และพนักงานจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๕๘ ณ วันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๘ ซึ่งในข้อ ๑.๒ (๒) ของประกาศดังกล่าวได้กำหนดคุณสมบัติของผู้มีสิทธิได้รับเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษไว้ว่า ต้องมีระยะเวลาในการปฏิบัติงาน ณ องค์การบริหารส่วนตำบลที่ขอรับการประเมินแห่งนั้นไม่น้อยกว่า ๘ เดือน ประกอบกับคณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล (ก.ท.) และคณะกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบล (ก.อบต.) ในการประชุมครั้งที่ ๑๒/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๙ มีมติว่า เพื่อให้การดำเนินการเกี่ยวกับประกาศ เรื่อง กำหนดมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการกำหนดเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษอันมีลักษณะเป็นเงินรางวัล ประจำปีสำหรับพนักงานส่วนท้องถิ่น ลูกจ้าง และพนักงานจ้างขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๔ เป็นไปด้วยความเรียบร้อย ถูกต้อง ชัดเจน จึงชักซ้อมแนวทางปฏิบัติในการบริหารงานบุคคลในเรื่องดังกล่าวให้กับองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อถือเป็นแนวทางปฏิบัติ โดยมีรายละเอียดตามหนังสือสำนักงาน ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต. ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๐๙.๓/ว ๒๗ ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๙ เรื่อง ชักซ้อมแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการกำหนดเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษอันมีลักษณะเป็นเงินรางวัลประจำปี โดยในประเด็นหรือข้อที่ ๕ แนวทางปฏิบัติข้อ ๒ กำหนดว่า ข้าราชการ ลูกจ้าง พนักงานจ้างที่มีสิทธิได้รับเงินรางวัลประจำปีจะต้องมีระยะเวลาในการปฏิบัติงานไม่น้อยกว่า ๘ เดือน ในองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่สังกัดอยู่ ทั้งนี้ จะต้องมีระยะเวลาในการปฏิบัติงานจริงในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ขอรับเงินรางวัลประจำปีจนถึงวันที่ ๓๐ กันยายน สำหรับกรณีของผู้ฟ้องคดีนั้น ผู้ฟ้องคดีได้เคยปฏิบัติงานในสังกัดผู้ถูกฟ้องคดี อำเภอคลองลาน จังหวัดกำแพงเพชร ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๒ ถึงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๓ เป็นเวลา ๙ เดือน ผู้ถูกฟ้องคดีได้เคยมีคำสั่ง ที่ ๗๐๓/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๖๓ เรื่อง การให้พนักงานส่วนตำบล ลูกจ้าง พนักงานจ้างได้รับประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ โดยมีรายชื่อผู้ฟ้องคดีอยู่ในลำดับที่ ๙ และต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีมีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลโป่งน้ำร้อน ที่ ๑๖/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๖๔ เรื่อง ยกเลิกคำสั่งการให้พนักงานส่วนตำบล ลูกจ้าง พนักงานจ้างได้รับประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ (เฉพาะราย) โดยมีชื่อของผู้ฟ้องคดีถูกยกเลิกพร้อมเรียกคืนเงิน โดยผู้ฟ้องคดีได้คืนเงินที่รับไปให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีแล้ว เนื่องจากแม้ว่าผู้ฟ้องคดีได้ปฏิบัติงานที่สังกัดผู้ถูกฟ้องคดีในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๒ ถึงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๓ รวมเป็นเวลา ๙ เดือน ซึ่งเป็นไปตามข้อ ๑.๒ (๒) ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล จังหวัดกำแพงเพชร เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการกำหนดเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษอันมีลักษณะเป็นเงินรางวัลประจำปีสำหรับพนักงานส่วนตำบล ลูกจ้าง

/และพนักงานจ้าง ...

และพนักงานจ้างของพนักงานส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๕๘ ที่กำหนดคุณสมบัติของผู้มีสิทธิได้รับเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษว่าต้องมีระยะเวลาการปฏิบัติงาน ณ องค์การบริหารส่วนตำบลที่ขอรับการประเมินแห่งนั้นไม่น้อยกว่า ๘ เดือน ในประเด็นข้อนี้ แม้ว่าผู้ฟ้องคดีเข้าหลักเกณฑ์เรื่องระยะเวลาการปฏิบัติงานก็ตาม แต่อย่างไรก็ตาม สำนักงาน ก.จ. , ก.ท. และ ก.อบต. ได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ มท. ๐๘๐๙.๓/ว ๒๗ ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๙ เรื่อง ชักซ้อมแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับหลักเกณฑ์เงื่อนไข และวิธีการกำหนดเงินประโยชน์ตอบแทนอื่น เป็นกรณีพิเศษอันมีลักษณะเป็นเงินรางวัลประจำปี โดยในประเด็นข้อหาข้อที่ ๕ กำหนดว่า ข้าราชการ ลูกจ้าง พนักงานจ้างที่มีสิทธิได้รับเงินรางวัลประจำปีจะต้องมีระยะเวลาในการปฏิบัติงานไม่น้อยกว่า ๘ เดือน ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่สังกัดอยู่ ทั้งนี้ จะต้องมีระยะเวลาในการปฏิบัติงานจริงในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่สังกัดไม่น้อยกว่า ๘ เดือน จนถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ของปีงบประมาณที่จะจ่ายเงินรางวัลประจำปี ผู้ถูกฟ้องคดีพิจารณาแล้วเห็นว่า หนังสือฉบับดังกล่าวได้แจ้งชักซ้อมแนวทางการเบิกจ่ายงบประมาณ เรื่อง การจ่ายเงินรางวัลประจำปีเพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั่วประเทศถือปฏิบัติ ดังนั้น หนังสือฉบับนี้จึงมีสภาพเป็นกฎหมายพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ. ศ. ๒๕๓๙ ประกอบกับหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ มท. ๐๘๐๙.๓/ว ๒๗ ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๙ มีสภาพบังคับที่เหนือกว่าประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดกำแพงเพชร เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการกำหนดเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษอันมีลักษณะเป็นเงินรางวัลประจำปี สำหรับพนักงานส่วนตำบล ลูกจ้างและพนักงานจ้างของพนักงานส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๕๘ เมื่อประกาศฉบับดังกล่าว ข้อ ๑.๒ (๒) กำหนดระยะเวลาการปฏิบัติงานเพียงว่า “มีระยะเวลาปฏิบัติงานไม่น้อยกว่า ๘ เดือน” ซึ่งผู้ฟ้องคดีอ้างว่ากฎดังกล่าวมิได้ระบุว่า จะต้องถึงวันที่ ๓๐ กันยายน แต่เมื่อหนังสือหารือและมติ ก.อบต. กลางฯ ซึ่งมีสถานะทางกฎหมายเป็นกฎหมายเช่นกันกำหนดว่าต้องถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ในปีที่จะเบิกเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเมื่อลำดับศักดิ์ทางกฎหมายของหนังสือแจ้งแนวทางปฏิบัติมีสถานะทางกฎหมายสูงกว่า ผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องถือปฏิบัติโดยเคร่งครัดและตามแนวทางการปฏิบัติในแต่ละประเด็นตามหนังสือสำนักงาน ก.อบต. ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๐๙.๓/ว ๒๗ ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๙ เรื่อง ชักซ้อมแนวทางปฏิบัติ เกี่ยวกับหลักเกณฑ์เงื่อนไข และวิธีการกำหนดเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษอันมีลักษณะเป็นเงินรางวัลประจำปี ข้อที่ ๕ ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือแนวทางปฏิบัติโดยคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลได้มีมติเห็นชอบและแจ้งเวียนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถือปฏิบัติ โดยข้อที่ ๕ กำหนดว่า พนักงานส่วนตำบลจะต้องมีระยะเวลาปฏิบัติงานจริงไม่น้อยกว่า ๘ เดือนถึงวันที่ ๓๐ กันยายน เมื่อผู้ฟ้องคดีปฏิบัติงานที่สำนักงานของผู้ถูกฟ้องคดีถึงเพียงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๓ จึงขัดต่อข้อที่ ๕ ตามหนังสือสำนักงาน ก.อบต. ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๕๑๔.๓/ว ๒๗ ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๙ และเพื่อให้เป็นไปตามแนวทางตามหนังสือดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีจึงได้ดำเนินการเรียกคืนเงินจากผู้ฟ้องคดี ประกอบกับกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้มีหนังสือที่ มท

/๐๘๐๘.๓/ ...

๐๘๐๘.๓/๔๖๙๕ ลงวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๖๒ เรื่อง ทหารเรือเกี่ยวกับการพิจารณาคุณสมบัติของผู้มีสิทธิได้รับเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษ ซึ่งหนังสือฉบับนี้ได้ตอบข้อหารือว่าผู้มีสิทธิจะได้รับเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษจะต้องอยู่ปฏิบัติงานถึงวันที่ ๓๐ กันยายน และตอบข้อหารือในกรณีศาลปกครองอุดรธานีได้มีคำพิพากษา คดีหมายเลขแดงที่ ๗๙/๒๕๖๑ ให้องค์การบริหารส่วนตำบลท่าสะอาดชำระเงินให้แก่ผู้ฟ้องคดีในคดีดังกล่าวนั้น คำพิพากษาดังกล่าวมีผลผูกพันเฉพาะคู่ความเท่านั้น ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีพิจารณาให้ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ไม่มีคุณสมบัติได้รับเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษตามหนังสือสำนักงาน ก.จ. ,ก.ท. และ ก.อบต. ส่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๐๘.๓/ว๒๗ ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๙ เรื่อง ชักซ้อมแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการกำหนดเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษอันมีลักษณะเป็นเงินรางวัลประจำปี จึงเป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่ต้องรับผิดชอบชำระเงินพร้อมดอกเบี้ยตามคำฟ้องให้แก่ผู้ฟ้องคดี นอกจากนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีเห็นว่า เมื่อผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ขาดคุณสมบัติที่จะมีสิทธิได้รับเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ อีกทั้งผู้ฟ้องคดีได้ยินยอมนำเงินดังกล่าวจำนวน ๒๒,๑๓๓.๒๕ บาท มาชำระคืนให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีเมื่อวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ แล้ว ดังนั้น ผู้ฟ้องคดีจึงมิใช่ผู้ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายอันเนื่องจากการกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีที่จะมีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครอง

ศาลออกนั่งพิจารณาคดีครั้งแรกเมื่อวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๖๖ โดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน พิจารณาคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์เป็นหนังสือของตุลาการผู้แถลงคดี

ศาลได้ตรวจพิจารณาพยานหลักฐานในคำฟ้อง คำให้การ คำคัดค้านคำให้การ คำให้การเพิ่มเติม และพยานหลักฐานอื่นในสำนวนคดีแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า เดิมผู้ฟ้องคดีรับราชการเป็นพนักงานส่วนตำบล ตำแหน่งเจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยชำนาญงาน สังกัดผู้ถูกฟ้องคดี อำเภอคลองลาน จังหวัดกำแพงเพชร ภายหลังผู้ฟ้องคดีได้ผ่านการสรรหาเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งสายงานบริหาร และได้รับคำสั่งให้โอนย้ายไปดำรงตำแหน่งหัวหน้าฝ่ายบริหารงานทั่วไป นักบริหารงานทั่วไป ระดับต้น สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลโกสัมพีนคร อำเภอโกสัมพีนคร จังหวัดกำแพงเพชร ตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๓ เป็นต้นไปตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลโกสัมพีนคร ที่ ๔๒๖/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๓ รวมระยะเวลาปฏิบัติราชการในสังกัดผู้ถูกฟ้องคดีประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ระยะเวลา ๙ เดือน (๑ ตุลาคม ๒๕๖๒ - ๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๓) โดยผู้ฟ้องคดีได้รับการประเมินผลการปฏิบัติงานจากผู้ถูกฟ้องคดี ครั้งที่ ๑ (๑ ตุลาคม ๒๕๖๒ - ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๓) ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๓ โดยได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือน ๐.๕ ขั้น ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลโป่งน้ำร้อน ที่ ๕๖๓/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๓ ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้รับการประเมินผลการปฏิบัติงานจากองค์การบริหารส่วนตำบลโกสัมพีนคร ครั้งที่ ๒ (๑ เมษายน ๒๕๖๓ - ๓๐ กันยายน

/๒๕๖๓) ...

๒๕๖๓) โดยได้รับการเลื่อนชั้นเงินเดือน ๐.๕ ชั้น ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลโกสัมพี ที่ ๖๕๙/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๖๓ ต่อมา องค์การบริหารส่วนตำบลโกสัมพีได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ ถึงผู้ถูกฟ้องคดี ส่งสำเนาคำสั่งเลื่อนชั้นเงินเดือนเพื่อให้พิจารณา การจ่ายเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๓ ให้แก่ผู้ฟ้องคดี จากนั้น คณะกรรมการพิจารณาจ่ายเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษสำหรับพนักงานส่วน ตำบล ลูกจ้าง พนักงานจ้างของผู้ถูกฟ้องคดี ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ได้พิจารณาในการ ประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๖๓ แล้วมีมติให้พนักงานส่วนตำบล ลูกจ้าง และ พนักงานจ้างของผู้ถูกฟ้องคดี ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ โดยให้ใช้ฐานเงินเดือน ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๔ เป็นฐานในการคำนวณ และผู้ถูกฟ้องคดีได้มีคำสั่งที่ ๗๐๓/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๖๓ เรื่อง การให้พนักงานส่วนตำบล ลูกจ้าง พนักงานจ้างได้รับประโยชน์ตอบแทนอื่น เป็นกรณีพิเศษประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ โดยผู้ฟ้องคดีได้รับเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็น กรณีพิเศษประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ เป็นเงินจำนวน ๒๒,๑๓๓.๒๕ บาท หลังจากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีจึงมีคำสั่งที่ ๑๖/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๖๔ เรื่อง ยกเลิกคำสั่งการให้ พนักงานส่วนตำบล ลูกจ้าง พนักงานจ้างได้รับประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษประจำปี งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ (เฉพาะราย) โดยไม่มีชื่อของผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีสิทธิได้รับประโยชน์ตอบแทน อื่นเป็นกรณีพิเศษ พร้อมกับมีหนังสือลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ แจ้งผู้ฟ้องคดีเพื่อขอเรียกคืนเงิน ประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษ (เงินรางวัลประจำปี) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ จำนวน ๒๒,๑๓๓.๒๕ บาท ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้นำเงินจำนวนดังกล่าวคืนแก่ผู้ถูกฟ้องคดีแล้วเมื่อวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ พร้อมกับมีหนังสือลงวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีอุทธรณ์ คำสั่งดังกล่าว ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๖๔ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ว่า ผู้ฟ้องคดีขาดคุณสมบัติในการขอรับเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษ (เงินรางวัลประจำปี) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ จากผู้ถูกฟ้องคดี เนื่องจากผู้ฟ้องคดีมิได้ปฏิบัติงานจริงในองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นที่ขอรับเงินรางวัลประจำปีจนถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ตามหนังสือสำนักงาน ก.จ. , ก.ท. และ ก.อบต. ต่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๐๙.๓/ว๒๗ ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๙ เรื่อง ชักซ้อม แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการกำหนดเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็น กรณีพิเศษอันมีลักษณะเป็นเงินรางวัล ประเด็นหารือที่ ๕ ตามแนวทางปฏิบัติข้อที่ ๒ กำหนดว่า ข้าราชการ ลูกจ้าง พนักงานที่มีสิทธิได้รับเงินรางวัลประจำปี จะต้องมียะยะเวลาในการ ปฏิบัติงานไม่น้อยกว่า ๘ เดือน ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่สังกัดอยู่ ทั้งนี้ จะต้องมียะยะเวลา ในการปฏิบัติงานจริงในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ขอรับเงินรางวัลประจำปีจนถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วยกับผลการพิจารณาดังกล่าว จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาล

ศาลได้ตรวจพิจารณากฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้องประกอบด้วยแล้ว

/คดีมีประเด็น ...

คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยพร้อมด้วยเหตุผลในการวินิจฉัยรวมสองประเด็น คือ ประเด็นที่หนึ่ง ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีสิทธิฟ้องคดีนี้หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ผู้ใดได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้ อันเนื่องจากการกระทำหรือการงดเว้นการกระทำของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือมีข้อโต้แย้งเกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง หรือกรณีอื่นใดที่อยู่ในเขตอำนาจศาลปกครองตามมาตรา ๘ และการแก้ไขหรือบรรเทาความเดือดร้อนหรือความเสียหายหรือยุติข้อโต้แย้งนั้น ต้องมีคำบังคับตามที่กำหนดในมาตรา ๗๒ ผู้นั้นมีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครอง มาตรา ๗๒ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ในการพิพากษาคดี ศาลปกครองมีอำนาจกำหนดคำบังคับอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ (๑) ... (๓) สั่งให้ใช้เงินหรือให้ส่งมอบทรัพย์สินหรือให้กระทำการหรืองดเว้นการกระทำการ โดยจะกำหนดระยะเวลาและเงื่อนไขอื่นๆไว้ด้วยก็ได้ ในกรณีที่มีการฟ้องเกี่ยวกับการกระทำละเมิดหรือความรับผิดของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือการฟ้องเกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง และประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๓๑๔ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า อันการชำระหนี้นั้น ท่านว่าบุคคลภายนอกจะเป็นผู้ชำระก็ได้ เว้นแต่สภาพแห่งหนี้จะไม่เปิดช่องให้บุคคลภายนอกชำระ หรือจะขัดกับเจตนาอันคู่กรณีได้แสดงไว้

คดีนี้ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า เดิมผู้ถูกฟ้องคดีได้มีคำสั่งที่ ๗๐๓/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๖๓ เรื่อง การให้พนักงานส่วนตำบล ลูกจ้าง พนักงานจ้างได้รับประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ โดยผู้ฟ้องคดีได้รับเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ เป็นเงินจำนวน ๒๒,๑๓๓.๒๕ บาท แต่ต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีได้มีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลโป่งน้ำร้อน ที่ ๑๖/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๖๔ ให้ยกเลิกคำสั่งให้พนักงานส่วนตำบล ลูกจ้าง พนักงานจ้าง ที่ได้รับประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษเฉพาะรายผู้ฟ้องคดี เนื่องจากผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ขาดคุณสมบัติที่จะมีสิทธิได้รับเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ พร้อมกับมีหนังสือลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ เรียกให้ผู้ฟ้องคดีคืนเงินจำนวนดังกล่าว ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีให้การโต้แย้งว่าการที่ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นยอมนำเงินดังกล่าวจำนวน ๒๒,๑๓๓.๒๕ บาท มาชำระคืนให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีตามใบเสร็จรับเงินลงวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ แล้ว ผู้ฟ้องคดีจึงมิใช่ผู้ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายอันเนื่องจากการกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีที่จะมีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครอง นั้น เห็นว่าการที่ผู้ฟ้องคดีฟ้องขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีจ่ายเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ เป็นเงินจำนวน ๒๒,๑๓๓.๒๕ บาท เป็นการใช้สิทธิเรียกร้องในมูลหนี้ อันเกิดจากการที่ผู้ถูกฟ้องคดีอาศัยอำนาจตามประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดกำแพงเพชร เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการกำหนดเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษอันมีลักษณะเป็นเงินรางวัลประจำปีสำหรับพนักงานส่วนตำบล ลูกจ้าง และพนักงานจ้าง

/ขององค์การ ...

ขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๕๘ ในการพิจารณาจ่ายเงินประโยชน์ตอบแทนอื่น เป็นกรณีพิเศษประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ให้แก่ผู้ฟ้องคดี กรณีจึงเป็นการฟ้องว่า ผู้ถูกฟ้องคดี ไม่ชำระหนี้อันมีมูลหนี้มาจากประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดกำแพงเพชร ฉบับดังกล่าว การที่ผู้ฟ้องคดีนำเงินจำนวน ๒๒,๑๓๓.๒๕ บาท มาชำระคืนให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดี ก็เพื่อไม่ให้ต้องถูกผู้ถูกฟ้องคดีใช้สิทธิเรียกร้องโดยการฟ้องขอให้ศาลพิจารณาพิพากษาให้ผู้ฟ้องคดี คืนเงินดังกล่าวเท่านั้น ไม่ใช่เป็นกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีซึ่งเป็นลูกหนี้ชำระหนี้แก่ผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นเจ้าหนี้ อันจะมีผลทำให้หนี้ดังกล่าวระงับแต่อย่างใด ทั้งนี้ ตามมาตรา ๓๑๔ แห่งประมวลกฎหมายแพ่ง และพาณิชย์ เมื่อผู้ฟ้องคดีเห็นว่าเป็นผู้มีคุณสมบัติครบถ้วนที่มีสิทธิได้รับเงินประโยชน์ตอบแทนอื่น เป็นกรณีพิเศษอันมีลักษณะเป็นเงินรางวัลประจำปี สำหรับปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีเห็นว่าผู้ฟ้องคดีไม่มีคุณสมบัติได้รับเงินดังกล่าวและเรียกเงินจำนวนดังกล่าวคืน ผู้ฟ้องคดีจึงเป็นผู้ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมิอาจหลีกเลี่ยงได้จากการกระทำของผู้ถูกฟ้องคดี และการแก้ไขหรือบรรเทาความเดือดร้อนหรือความเสียหายที่ผู้ฟ้องคดีได้รับจำต้องมี คำบังคับของศาลตามที่กำหนดในมาตรา ๗๒ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครอง และวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยการสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีดำเนินการเบิกจ่ายเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ เป็นเงินจำนวน ๒๒,๑๓๓.๒๕ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดี ดังนั้น ผู้ฟ้องคดีจึงเป็นผู้มีสิทธิฟ้องคดีนี้ต่อศาลปกครองตามมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ข้อกล่าวอ้างของผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่อาจรับฟังได้

ประเด็นที่สอง ผู้ถูกฟ้องคดีต้องจ่ายเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษ อันมีลักษณะเป็นเงินรางวัลประจำปี สำหรับปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ให้แก่ผู้ฟ้องคดีหรือไม่ เพียงใด โดยมีปัญหาที่จะต้องวินิจฉัยก่อนว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีคุณสมบัติครบถ้วนที่มีสิทธิได้รับเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษอันมีลักษณะเป็นเงินรางวัลประจำปี สำหรับปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการกำหนดเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษอันมีลักษณะเป็นเงินรางวัลประจำปีแก่พนักงานส่วนท้องถิ่นให้เป็น รายจ่ายอื่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๗ ข้อ ๕ กำหนดว่า ภายใต้มาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใดที่มี การบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผล องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นอาจ จัดสรรเงินให้เป็นเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษอันมีลักษณะเป็นเงินรางวัลประจำปี แก่พนักงานส่วนท้องถิ่นได้ ข้อ ๖ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า การจ่ายเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณี พิเศษอันมีลักษณะเป็นเงินรางวัลประจำปีตามข้อ ๕ ให้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และ วิธีการที่คณะกรรมการกลาง และคณะกรรมการจังหวัดกำหนด โดยการตั้งจ่ายไว้ในงบประมาณ รายจ่ายประจำปี และไม่ให้นำเงินสะสมมาจ่าย โดยที่ประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล

/จังหวัด ...

จังหวัดกำแพงเพชร เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการกำหนดเงินประโยชน์ตอบแทนอื่น เป็นกรณีพิเศษอันมีลักษณะเป็นเงินรางวัลประจำปีสำหรับพนักงานส่วนตำบล ลูกจ้าง และพนักงานจ้าง ขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๕๘ ข้อ ๔ กำหนดว่า องค์การบริหารส่วนตำบลที่มีการบริหารจัดการค่าใช้จ่ายเงินเดือน ค่าจ้าง และประโยชน์ตอบแทนอื่น สำหรับพนักงานส่วนตำบล และลูกจ้างไม่สูงกว่าร้อยละ ๔๐ ตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคล ส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ และมีการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล อาจเสนอขอรับการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติราชการเพื่อขอรับเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษอันมีลักษณะเป็นเงินรางวัลประจำปีสำหรับพนักงานส่วนตำบล ลูกจ้าง และพนักงานจ้างได้ตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการที่กำหนด ดังนี้ ๑. หลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการขอรับการประเมิน ๑.๑ ... ๑.๒ คุณสมบัติของผู้มีสิทธิได้รับเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษ (๑) ผู้ซึ่งได้รับการบรรจุและแต่งตั้งให้ปฏิบัติราชการโดยได้รับเงินเดือนจากงบประมาณ บัญชีรายการ หมวดเงินเดือน ค่าจ้างประจำ และค่าจ้างชั่วคราวขององค์การบริหารส่วนตำบล หรือจากเงินงบประมาณหมวดเงินอุดหนุนที่รัฐบาลจัดสรรให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบลได้นำมาจ่ายเป็นเงินเดือนของพนักงานส่วนตำบล ลูกจ้าง และพนักงานจ้างของ องค์การบริหารส่วนตำบล (๒) ต้องมีระยะเวลาการปฏิบัติงาน ณ องค์การบริหารส่วนตำบลที่ขอรับการประเมินแห่งนั้นไม่น้อยกว่า ๘ เดือน และ (๓) พนักงานส่วนตำบลหรือลูกจ้างประจำจะต้องเป็นผู้ที่มีคะแนนการประเมินผลการปฏิบัติงานทั้งปี ๒ ครั้ง ได้แก่ ครั้งที่ ๑ (๑ ตุลาคม ถึง ๓๑ มีนาคม ของปีถัดไป) และครั้งที่ ๒ (๑ เมษายน ถึง ๓๐ กันยายนของปีเดียวกัน) ในปีงบประมาณที่ขอรับการประเมินและต้องได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนหรือค่าจ้างทั้งปีไม่น้อยกว่า ๑ ขั้น สำหรับพนักงานจ้าง ต้องเป็นผู้ที่มีคะแนนผลการประเมินผลการปฏิบัติงานทั้งปีของปีงบประมาณที่ขอรับการประเมินเฉลี่ยอยู่ในระดับดีขึ้นไป

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า เดิมผู้ฟ้องคดีรับราชการเป็นพนักงานส่วนตำบล ตำแหน่ง เจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยชำนาญงาน สังกัดผู้ถูกฟ้องคดี อำเภอคลองลาน จังหวัดกำแพงเพชร ภายหลังผู้ฟ้องคดีได้ผ่านการสรรหาเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งสายงานบริหาร ภายหลังผู้ฟ้องคดีได้รับคำสั่งให้โอนย้ายไปดำรงตำแหน่งหัวหน้าฝ่ายบริหารงานทั่วไป (นักบริหารงาน ทั่วไป ระดับต้น) สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลโกสัมพีนคร อำเภอโกสัมพีนคร จังหวัดกำแพงเพชร ตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๓ เป็นต้นไปตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลโกสัมพีนคร ที่ ๔๒๖/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๓ รวมระยะเวลาการปฏิบัติราชการในสังกัดผู้ถูกฟ้องคดีประจำปี งบประมาณ ๒๕๖๓ ระยะเวลา ๙ เดือน (๑ ตุลาคม ๒๕๖๒ - ๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๓) โดยผู้ฟ้องคดี ได้รับการประเมินผลการปฏิบัติงานจากผู้ถูกฟ้องคดี ครั้งที่ ๑ (๑ ตุลาคม ๒๕๖๒ - ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๓) ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๓ โดยได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือน ๐.๕ ขั้น อัตราเงินเดือน ๓๒,๗๙๐ บาท ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลโป่งน้ำร้อน ที่ ๕๖๓/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม

/๒๕๖๓ ...

๒๕๖๓ และได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือน ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๓ ครั้งที่ ๒ (๑ เมษายน ๒๕๖๓ ถึง ๓๐ กันยายน ๒๕๖๓) จำนวน ๐.๕ ขั้น อัตราเงินเดือน ๓๓,๕๖๐ บาท ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลโกสัมพี ที่ ๖๕๙/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๖๓ ผู้ฟ้องคดีจึงได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนทั้งปี รวม ๑ ขั้น เมื่อผู้ฟ้องคดีเป็นพนักงานส่วนตำบล องค์การบริหารส่วนตำบลที่ปฏิบัติราชการโดยได้รับเงินเดือนจากงบประมาณ งบบุคลากร หมวดเงินเดือนของผู้ถูกฟ้องคดี โดยปฏิบัติราชการในสังกัดผู้ถูกฟ้องคดีในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ระยะเวลา ๙ เดือน (๑ ตุลาคม ๒๕๖๒ - ๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๓) อันมีระยะเวลาปฏิบัติงานในสังกัดผู้ถูกฟ้องคดีไม่น้อยกว่า ๘ เดือน และได้รับการประเมินผลการปฏิบัติงานในครั้งที่ ๑ จากผู้ถูกฟ้องคดี และครั้งที่ ๒ จากองค์การบริหารส่วนตำบลโกสัมพีรวมเป็น ๒ ครั้ง จำนวน ๑ ขั้น ซึ่งเป็นกรณีที่ผู้ฟ้องคดีมีคะแนนการประเมินผลการปฏิบัติงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ จำนวน ๒ ครั้ง ไม่น้อยกว่า ๑ ขั้น ดังนั้น ผู้ฟ้องคดีจึงเป็นผู้มีคุณสมบัติครบถ้วนที่มีสิทธิได้รับเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษอันมีลักษณะเป็นเงินรางวัลประจำปีจากผู้ถูกฟ้องคดี ตามข้อ ๔ ๑.๒ (๑) (๒) และ (๓) ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดกำแพงเพชร เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการกำหนดเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษอันมีลักษณะเป็นเงินรางวัลประจำปีสำหรับพนักงานส่วนตำบล ลูกจ้าง และพนักงานจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๕๘ เมื่อคณะกรรมการพิจารณาจ่ายเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษสำหรับพนักงานส่วนตำบล ลูกจ้าง พนักงานจ้างของผู้ถูกฟ้องคดี ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ได้พิจารณาในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๖๓ พิจารณาจ่ายเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษ สำหรับพนักงานส่วนตำบล ลูกจ้างประจำ พนักงานจ้างตามภารกิจ และพนักงานจ้างทั่วไป โดยให้ใช้ฐานเงินเดือน ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๓ เป็นฐานในการคำนวณเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษ โดยการจ่ายเงินจะพิจารณาจ่ายลดหลั่นกันตามผลการเลื่อนขั้นเงินเดือนหรือค่าจ้างหรือค่าตอบแทน โดยที่กลุ่มข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นจะแบ่งออกเป็น ๓ ระดับ คือ กรณีที่ได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนหรือค่าจ้างทั้งปี ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ จำนวน ๒ ขั้น ให้ได้รับเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษ จำนวน ๑ เท่าของอัตราเงินเดือน กรณีที่ได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนหรือค่าจ้างทั้งปี ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ จำนวน ๑.๕ ขั้น ให้ได้รับเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษ จำนวน ๐.๙๕ เท่าของอัตราเงินเดือน และกรณีที่ได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนหรือค่าจ้างทั้งปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ จำนวน ๑ ขั้น ให้ได้รับเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษ จำนวน ๐.๙๐ เท่าของอัตราเงินเดือน ดังนั้น เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีโดยได้มีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลโป่งน้ำร้อน ที่ ๗๐๓/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๖๓ ให้จ่ายเงินประโยชน์ตอบแทนฯ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ โดยในกลุ่มผู้ได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนประจำปี ๑ ขั้น ให้ได้รับเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษในอัตรา ๐.๙๐ เท่าของเงินเดือน ผู้ถูกฟ้องคดีจึงต้องจ่ายเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษ

/พิเศษ ...

พิเศษให้แก่ผู้ฟ้องคดีในอัตราเดียวกันตามระยะเวลาที่ผู้ฟ้องคดีปฏิบัติราชการในสังกัดผู้ถูกฟ้องคดี ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๒ - ๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๓ เป็นระยะเวลา ๙ เดือน ซึ่ง ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๓ ผู้ฟ้องคดีมีอัตราเงินเดือน ๓๓,๕๖๐ บาท คิดเป็นเงินจำนวน ๒๒,๖๕๓ บาท (๓๓,๕๖๐ x ๐.๙๐ x ๙ ÷ ๑๒) แต่ผู้ฟ้องคดีมีคำขอให้ศาลมีคำพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระเงิน ประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ เป็นเงินจำนวน ๒๒,๑๓๓.๒๕ บาท ศาลจึงพิพากษาให้ไม่เกินคำขอ ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีต้องจ่ายเงินประโยชน์ ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษอันมีลักษณะเป็นเงินรางวัลประจำปี สำหรับปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ให้แก่ผู้ฟ้องคดีจำนวน ๒๒,๑๓๓.๒๕ บาท

ส่วนดอกเบี้ยผิดนัด นั้น เห็นว่า มาตรา ๒๐๔ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายแพ่ง และพาณิชย์ บัญญัติว่า ถ้าหนี้ถึงกำหนดชำระแล้ว และภายหลังแต่นั้นเจ้าหนี้ได้ให้คำเตือน ลูกหนี้แล้ว ลูกหนี้อย่างไม่ชำระหนี้ไซ้ ลูกหนี้ได้ชื่อว่าผิดนัดเพราะเขาเตือนแล้ว และมาตรา ๒๒๔ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า หนี้เงินนั้น ท่านให้คิดดอกเบี้ยในระหว่างเวลาผิดนัดร้อยละเจ็ดกึ่งต่อปี ถ้าเจ้าหนี้อาจจะเรียกดอกเบี้ยได้สูงกว่านั้นโดยอาศัยเหตุอย่างอื่นอันชอบด้วยกฎหมาย ก็ให้คงส่ง ดอกเบี้ยต่อไปตามนั้น เมื่อผู้ฟ้องคดีมีคำขอให้ศาลพิพากษาหรือมีคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีจ่ายเงิน จำนวน ๒๒,๑๓๓.๒๕ บาท พร้อมดอกเบี้ยร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของเงินต้นดังกล่าวนับถัดจากวันฟ้อง จนกว่าจะชำระเสร็จให้แก่ผู้ฟ้องคดี เมื่อเป็นเช่นนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีจึงต้องจ่ายดอกเบี้ยผิดนัดในอัตรา ร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๒๒,๑๓๓.๒๕ บาท นับถัดจากวันฟ้องคดีไปจนกว่าจะชำระ เสร็จให้แก่ผู้ฟ้องคดี ตามนัยมาตรา ๒๒๔ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ต่อมา ได้มีการตราพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๖๔ ซึ่งมีผลใช้ บังคับเมื่อวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๔ มาตรา ๓ บัญญัติว่า ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗ แห่งประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๗ ถ้าจะต้องเสียดอกเบี้ยแก่กันและ มีได้กำหนดอัตราดอกเบี้ยไว้โดยนิติกรรมหรือโดยบทกฎหมายอันชัดแจ้ง ให้ใช้อัตราดอกเบี้ยร้อยละ สามต่อปี อัตราตามวรรคหนึ่งอาจปรับเปลี่ยนให้ลดลงหรือเพิ่มขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพ เศรษฐกิจของประเทศได้โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา โดยปกติให้กระทรวงการคลังพิจารณา ทบทวนทุกสามปีให้ใกล้เคียงกับอัตราเฉลี่ยระหว่างอัตราดอกเบี้ยเงินฝากกับอัตราดอกเบี้ยเงินให้ กู้ยืมของธนาคารพาณิชย์” มาตรา ๔ บัญญัติว่า ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๒๔ แห่งประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๒๒๔ หนี้เงินนั้น ให้คิดดอกเบี้ยใน ระหว่างเวลาผิดนัด ในอัตราที่กำหนดตามมาตรา ๗ บวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละสองต่อปี ถ้าเจ้าหนี้ อาจจะเรียกดอกเบี้ยได้สูงกว่านั้นโดยอาศัยเหตุอย่างอื่นอันชอบด้วยกฎหมาย ก็ให้คงส่งดอกเบี้ย ต่อไปตามนั้น” มาตรา ๖ บัญญัติว่า บทบัญญัติตามมาตรา ๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและ พณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดนี้ ให้ใช้แก่การคิดดอกเบี้ยที่ถึงกำหนดเวลาชำระตั้งแต ่วันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ แต่ไม่กระทบกระเทือนถึงการคิดดอกเบี้ยในระหว่างช่วงเวลาก่อนที่

/พระราชกำหนด ...

พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ และมาตรา ๗ บัญญัติว่า บทบัญญัติตามมาตรา ๒๒๔ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดนี้ ให้ใช้แก่การคิดดอกเบี้ยผิดนัดที่ถึงกำหนดเวลาชำระตั้งแต่วันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ แต่ไม่กระทบกระเทือนถึงการคิดดอกเบี้ยผิดนัดในระหว่างช่วงเวลาก่อนที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ ดังนั้น โดยผลบังคับของพระราชกำหนดดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีต้องชำระดอกเบี้ยผิดนัดให้แก่ผู้ฟ้องคดีในอัตราดอกเบี้ยร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๒๒,๑๓๓.๒๕ บาท นับถัดจากวันฟ้องคดีจนถึงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๔ และชำระดอกเบี้ยผิดนัดให้แก่ผู้ฟ้องคดีในอัตราร้อยละ ๓ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๒๒,๑๓๓.๒๕ บาท หรืออัตราดอกเบี้ยใหม่ที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาซึ่งออกตามความในมาตรา ๗ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละ ๒ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๒๒,๑๓๓.๒๕ บาท นับถัดจากวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๔ จนกว่าจะชำระเสร็จ ทั้งนี้ ตามมาตรา ๒๒๔ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

สำหรับข้ออ้างของผู้ถูกฟ้องคดีที่ปฏิเสธการจ่ายเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษ ให้แก่ผู้ฟ้องคดี โดยอ้างแนวทางปฏิบัติตามหนังสือสำนักงาน ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต. ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๐๙.๓/ว ๒๗ ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๙ เรื่อง ชักซ้อมแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการกำหนดเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษอันมีลักษณะเป็นเงินรางวัลประจำปี ในประเด็นหารือที่ ๕ กำหนดว่า ข้าราชการ ลูกจ้าง พนักงานจ้างที่มีสิทธิได้รับเงินรางวัลประจำปีจะต้องมีระยะเวลาในการปฏิบัติงานไม่น้อยกว่า ๘ เดือน ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่สังกัดอยู่ ทั้งนี้ จะต้องมีระยะเวลาในการปฏิบัติงานจริงในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ขอรับเงินรางวัลประจำปีจนถึงวันที่ ๓๐ กันยายน แต่ผู้ฟ้องคดีมีระยะเวลาปฏิบัติงานจริงที่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๓ จึงเป็นผู้ขาดคุณสมบัติและไม่มีสิทธิได้รับเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษอันมีลักษณะเป็นเงินรางวัลประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ นั้น เห็นว่า แนวทางปฏิบัติตามประเด็นหารือที่ ๕ ในส่วนดังกล่าว เป็นการกำหนดหลักเกณฑ์เกินไปกว่าที่ข้อ ๔ ๑.๒ (๑) (๒) และ (๓) ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดกำแพงเพชร เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการกำหนดเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษอันมีลักษณะเป็นเงินรางวัลประจำปีสำหรับพนักงานส่วนตำบล ลูกจ้าง และพนักงานจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งมีสภาพเป็นกฎหมายกำหนดไว้ แนวทางปฏิบัติตามประเด็นหารือดังกล่าวจึงไม่อาจนำมาใช้บังคับได้

สำหรับคำขอของผู้ฟ้องคดีที่ขอให้ศาลมีคำสั่งบังคับให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระค่าฤชาธรรมเนียมศาลแทนผู้ฟ้องคดีนั้น เห็นว่า มาตรา ๗๒/๑ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๕๙ บัญญัติแต่เพียงว่าในการพิพากษาคดีให้ศาลปกครองมีคำสั่งคืนค่าธรรมเนียมศาลทั้งหมดหรือแต่บางส่วนตามส่วนของการชนะคดี

/ประกอบกับ ...

ประกอบกับไม่มีบทบัญญัติแห่งกฎหมายอื่นใดบัญญัติให้ศาลมีอำนาจสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ชำระค่าธรรมเนียมศาลหรือค่าใช้จ่ายอื่นๆ ในการดำเนินคดีแก่ผู้ฟ้องคดีได้ ดังนั้น ศาลจึงไม่อาจมีคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระเงินดังกล่าวให้แก่ผู้ฟ้องคดีได้เช่นกัน

พิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระเงินจำนวน ๒๒,๑๓๓.๒๕ บาท พร้อมดอกเบี้ยคั่งหวัดในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวนดังกล่าวนับถัดจากวันฟ้องจนถึงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๔ และชำระดอกเบี้ยคั่งหวัดให้แก่ผู้ฟ้องคดีในอัตราร้อยละ ๓ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๒๒,๑๓๓.๒๕ บาท หรืออัตราดอกเบี้ยใหม่ที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาซึ่งออกตามความในมาตรา ๗ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละ ๒ ต่อปี ตามมาตรา ๒๒๔ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ นับถัดจากวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๔ จนกว่าจะชำระเสร็จ ทั้งนี้ ภายใน ๓๐ วัน นับแต่คำพิพากษาถึงที่สุด และคืนค่าธรรมเนียมศาลทั้งหมดให้แก่ผู้ฟ้องคดี

นายชุนตม จรุงภาค
ตุลาการศาลปกครองพิษณุโลก

ตุลาการเจ้าของสำนวน

นางสาววาสนา มะลิตอง
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองพิษณุโลก

นางสาวดวงพร เอ็งวงษ์ตระกูล
ตุลาการศาลปกครองพิษณุโลก

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายหัสมี ศรีวิเชียร

มีความเห็นแย้ง

○ ความเห็นแย้ง

คดีหมายเลขดำที่ บ. ๓๖/๒๕๖๔
คดีหมายเลขแดงที่ ๒๖ /๒๕๖๖

ข้าพเจ้า นางสาววาสนา มะลิตอง ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองพิชฌุโลก ได้ร่วมพิจารณาคดีนี้แล้ว มีความเห็นแย้งว่า เงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษอันมีลักษณะเป็นเงินรางวัลประจำปี เป็นเงินที่เกิดจากการทำงานร่วมกันของบุคลากรในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ๆ โดยองค์การบริหารส่วนตำบลที่จะมีสิทธิได้รับเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษอันมีลักษณะเป็นเงินรางวัลประจำปีจะต้องได้รับคะแนนการประเมินมาตรฐานการปฏิบัติราชการในปีงบประมาณที่ขอรับการประเมินเป็นเวลา ๑๒ เดือน เริ่มตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ของปีงบประมาณที่ขอรับการประเมิน ดังนั้น การปฏิบัติงานของพนักงานส่วนตำบลในปีงบประมาณที่มีการขอเงินรางวัลจึงเป็นส่วนประกอบที่สำคัญของการประเมิน ส่วนกำหนดคุณสมบัติพนักงานส่วนตำบลที่มีสิทธิได้รับเงินต้องมีคุณสมบัติ ๓ ประการ คือ ประการที่หนึ่ง เป็นพนักงานส่วนตำบลที่ได้รับการบรรจุและแต่งตั้งให้ปฏิบัติราชการโดยได้รับเงินเดือนจากงบประมาณ งบประมาณของบุคลากร หมวดเงินเดือน ขององค์การบริหารส่วนตำบล ประการที่สอง ต้องมีระยะเวลาการปฏิบัติงานที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่ขอรับการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติราชการเพื่อขอรับเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นฯ แห่งนั้นไม่น้อยกว่า ๘ เดือน และประการที่สาม ต้องมีผลการประเมินผลการปฏิบัติงานในปีงบประมาณนั้น ๒ ครั้ง โดยได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนทั้งปีงบประมาณนั้นไม่น้อยกว่า ๑ ขั้น เป็นการกำหนดไว้เพื่อใช้เฉลี่ยส่วนแบ่งที่พนักงานส่วนตำบลแต่ละคนจะได้รับเงินรางวัลตามหลักเวลาการทำงานและประสิทธิภาพของงาน ถ้าทำงานให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ขอรับการประเมินน้อยกว่าที่กำหนดไว้ก็ไม่มีสิทธิได้รับเงินรางวัล ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งและปฏิบัติราชการที่ถูกฟ้องคดี เป็นเวลา ๙ เดือน และได้รับการประเมินผลการปฏิบัติงาน ครั้งที่ ๑ (วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๒ ถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๓) จากผู้ถูกฟ้องคดี ๐.๕ ขั้น เมื่อวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๓ โอนย้ายไปดำรงตำแหน่งหัวหน้าฝ่ายบริหารงานทั่วไป (นักบริหารงานทั่วไประดับต้น) สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลโกสัมพี อำเภอโกสุมพินคร จังหวัดกำแพงเพชร และได้รับการประเมินครั้งที่ ๒ (วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๓ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๓) จากองค์การบริหารส่วนตำบลโกสัมพี ๐.๕ ขั้น โดยมีอัตราเงินเดือนในปีงบประมาณดังกล่าว จำนวน ๓๓,๕๖๐ บาท ได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนทั้งปีรวม ๑ ขั้น จะเห็นได้ว่าแม้ผู้ฟ้องคดีปฏิบัติงานที่ถูกฟ้องคดีเกิน ๘ เดือน แต่ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับผลการปฏิบัติงานของผู้ฟ้องคดีไปเพียง ๑ ครั้ง (วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๒ ถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๓) สำหรับนำไปใช้เป็นผลงานเพื่อประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานของผู้ถูกฟ้องคดีในการขอเงินรางวัล ส่วนผลการปฏิบัติงานของผู้ฟ้องคดีอีก ๑ ครั้ง ไม่ได้นำไปใช้เป็นผลประเมินการปฏิบัติงานของผู้ถูกฟ้องคดี

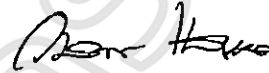
/เมื่อการ ...

เมื่อการประเมินเพื่อขอให้รับเงินตอบแทนอื่นๆ จะต้องมีความสัมพันธ์กันทั้งในส่วนขององค์กร และส่วนของพนักงาน โดยองค์กรจะทำการประเมินของพนักงานทั้ง ๒ ครั้ง มาเป็นผลงาน ในการประเมิน เมื่อผู้ฟ้องคดีได้รับการประเมินจากผู้ถูกฟ้องคดีเพียงครั้งเดียวจึงขาดคุณสมบัติ ที่มีสิทธิได้รับเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษอันมีลักษณะเป็นเงินรางวัลประจำปี จากผู้ถูกฟ้องคดี ตามข้อ ๔ ข้อย่อย ๑.๒ (๓) ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล จังหวัดกำแพงเพชร เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการกำหนดเงินประโยชน์ตอบแทนอื่น เป็นกรณีพิเศษอันมีลักษณะเป็นเงินรางวัลประจำปีสำหรับพนักงานส่วนตำบล ลูกจ้าง และพนักงานจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๕๘ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีมีหนังสือลงวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๖๔ แจ้งผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ขาดคุณสมบัติและไม่มีสิทธิได้รับเงินประโยชน์ตอบแทนอื่น เป็นกรณีพิเศษอันมีลักษณะเป็นเงินรางวัลประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๓ จึงชอบด้วยกฎหมาย

ข้าพเจ้าจึงเห็นว่า คดีนี้ควรพิพากษายกฟ้อง

(นางสาววาสนา มะลิทอง)

ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองพิชญ์โลก

